

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 7:

Hvilket elforbrug baserer provenuberegningerne sig på for 1994-1998? Hvordan er fordelingen mellem private husholdninger, private virksomheder, kommuner og stat?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 14, 15 og 17 (L 302, bilag 17).

Ca. 10 pct. af elforbruget vedrører det offentlige, godt 1/3 husholdninger og godt 50 pct. de private erhverv.

Spørgsmål 14:

Hvilken priselasticitet er der regnet med? Hvorfor?

Svar:

Der er i provenuberegningerne taget udgangspunkt i overslag over provenuet fra elafgiften i 1993 og 1994.

For 1993 og 1994 er der i maj 1993 skønnet med et provenu på 3.775 mio. kr. svarende til et salg på 12,5 mia. kWh el til normalsatsen på 27 øre pr. kWh og 1,7 mia. kWh elvarme til den reducerede sats på 23,5 øre pr. kWh. For 1994 skal der hertil lægges virkningen af forhøjelsen.

Af forsigtighedsgrunde er der dog ved provenuoverslagene lagt et samlet afgiftspligtigt forbrug på 14,1 mia. kWh til grund for alle årene.

Med hensyn til priselasticiteten for husholdningerne bemærkes, at denne sandsynligvis er af beskeden størrelse. Priselasticiteten måler forbrugets følsomhed over for prisændringer. En priselasticitet på $\div 0,5$ er således udtryk for, at man kan forvente, at forbruget vil falde 0,5 pct., hvis priserne stiger 1 pct.

Der er foretaget mange undersøgelser over priselasticiteten med varierende resultater. EF-

Kommissionen har i 1992 således skønnet, at gennemførelsen af Kommissionens forslag til en fælles energi- og CO₂-afgift ville medføre et fald i elektricitetsforbruget på 0,6 pct. i husholdningerne i år 2000.

I en undersøgelse foretaget af Kai Kristensen og Rolf Amundsen over priselasticiteter er priselasticiteten for elektricitet estimeret til $\div 0,08$. Lægges denne elasticitet til grund, vil den foreslåede prisstigning på godt 20 pct. i 1998 medføre et fald i forbruget på henved 2 pct.

Der findes mange andre undersøgelser, men de tenderer alle mod at vise en forholdsvis lav priselasticitet.

Elforbruget påvirkes imidlertid også af udviklingen i forbrugernes indkomster. Forholdet mellem indkomstændringer og forbrugsændringer måles ved indkomstelasticiteten. Denne elasticitet er også vanskelig at estimere, men er af Kristensen og Amundsen estimeret til 0,5, hvilket vil sige, at forbruget stiger med 0,5 pct., hvis indkomsten stiger med 1 pct.

Der er udsigt til en pæn stigning i husholdningernes indkomster godt hjulpet på vej af de konjunkturstimulerende initiativer i »Ny kurs mod bedre tider«.

Afgiftsstigningen vil i et vist omfang få elvarmekunder til at skifte til anden opvarmingsform, hvorved provenuet af elafgiften reduceres, mens provenuet af andre energiafgifter så stiger.

Yderligere vil en del af den foreslåede afgiftsstigning blive udhulet af den almindelige pris- og lønudvikling, der kan forventes i perioden.

Under indtryk af ovennævnte og under hensyn til usikkerheden omkring skøn over forbruget 5 år frem i tiden er der således ikke ved provenuoverslaget taget hensyn til virkningerne af de forbrugsdæmpende incitamentter ved forslaget.